

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina na neverejnom zasadnutí 15. júna 2017 v trestnej veci proti obvinenému **L. K. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvineného V. K. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 02. júna 2017, sp. zn. 2Tp/7/2017, rozhodol

t a k t o :

podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného V. K. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica uznesením z 02. júna 2017, sp. zn. 2Tp/7/2017 rozhodol tak, že

1. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného V. K., nar. X. v M., ČR, bytom K. X. P., t. č. v ÚVV Leopoldov, o prepustenie z väzby na slobodu zamietol,
2. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku písomný sľub obvineného V. K. neprijal, a
3. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku väzbu obvineného V. K. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným nenahradil.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť obvinený V. K..

V písomnom odôvodnení sťažnosti prostredníctvom obhajcu v podstate tak, ako už v predchádzajúcej sťažnosti proti uzneseniu o vzatí do väzby upriamil pozornosť na svoju doterajšiu beztrestnosť ako i to, že zastával funkciu riaditeľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite, v súvislosti s ktorou musel prejsť viacerými bezpečnostnými

previerkami. Poukázal na skutočnosť, že má trvalé bydlisko, kde sa zdržiava, má stály legálny príjem z výsluhového dôchodku a preto žiaden dôvod utekať nemá. Má záujem na riadnom preverení posudzovanej veci, aby nebol spájaný s organizovaným zločinom, s ktorým ako príslušník policajného zboru bojoval. Uviedol, že ani za jeden z trestných činov, pre ktoré je stíhaný mu nehrozí uloženie vysokého trestu, pre ktorý by existovala obava z úteku. Konštatoval, že vo veci už podrobne vypovedal a preto je len veľmi malá pravdepodobnosť, že by odmietal spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní. Podrobne poukázal na materiálne podmienky väzby (§ 71 ods. 1 Tr. por.), ktoré v prípade väzby musia byť vždy konkrétne a ich absencia vylučuje existenciu väzby. Podľa jeho názoru tieto v posudzovanej veci dané nie sú a väzba ako zabezpečovací inštitút fakultatívnej povahy nemá sankčnú povahu ani výchovné poslanie a nesmie byť prostriedkom na získanie priznania ani na uľahčenie trestného stíhania. Uplatniť sa môže len v prípade existencie konkrétnych skutočností odôvodňujúcich obavu z niektorého z konaní uvedených v § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/ alebo písm. c/ Tr. por. aj to len v prípade, ak ju nemožno nahradiť jej náhradnými inštitútmi. V ďalšej časti podanej sťažnosti obvinený poukázal na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z ktorých vyplýva povinnosť súdu náležite sa vysporiadať s argumentáciou obvineného a svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, výpovede svedkov svedčiacich v jeho prospech a rozpory vo výpovediach tých svedkov, ktorí svedčia v jeho neprospech. Na záver sťažnosti predložil v zmysle § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. písomný sľub obvineného, ktorý podľa jeho názoru možno prijať. V prípade prepustenia z väzby na slobodu vyjadril ochotu podrobiť sa dohľadu probačného a mediačného úradníka v rozsahu stanovenom súdom. Z týchto dôvodov vyslovil názor, že v jeho prípade je možné, aby najvyšší súd ponúknutý sľub prijal a pri stanovení dohľadu probačného a mediačného úradníka ho prepustil z väzby na slobodu. Požiadal preto najvyšší súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a za prijatia skôr uvedených náhradných inštitútov ho prepustil z väzby na slobodu.

Najvyšší súd na podklade sťažnosti obvineného V. K. preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Vyšetrovateľ ex. BA NPZJ NAKA P PZ vedie v trestnej veci obv. E. K. a spol. pod ČVS: PPZ-755/NKA-PZ-BA-2016 spoločné trestné konanie za zločin založenia,

zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné trestné činy, v rámci ktorého bolo vznesené obvinenie o. i. aj voči V. K. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., prečin nátlaku podľa § 192 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. v súbehu so zločinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. g/ Tr. zák. a pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c/ s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. za skutky, ktoré mal spáchať na skutkovom základe uvedenom v tomto obvinení.

Obvinený V. K. bol do väzby vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 23. marca 2017, sp. zn. 2Tp 7/2017, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. apríla 2017, sp. zn. 6 Tost 13/2017, z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. s tým, že väzba sa obvinenému počíta od 23. marca 2017 o 10.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Bratislave.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest.

Podľa § 80 ods. 1 Tr. por. ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaneho prípadu za dostatočný a prijme ho,

c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným

alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

V súlade so stavom veci a zákonom postupoval sudca pre prípravné konanie, keď dospel k záveru, že aj v súčasnom štádiu trestného stíhania v posudzovanej veci u obvineného V. K. naďalej pretrváva dôvodnosť podozrenia, že mal spáchať skutky, pre ktoré sa voči nemu vedie trestné stíhanie v čase a spôsobom uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia a je u neho daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Dôvodnosť podozrenia ako jedna z materiálnych podmienok väzby, že obvinený V. K. mal spáchať skutky, pre ktoré je trestne stíhaný, ktoré majú znaky trestných činov aj v tomto štádiu trestného stíhania vyplýva z tých dôkazov, na ktoré podrobne poukázal sudca pre prípravné konanie v rozhodnutí, ktorým vzal obvineného do väzby ako aj najvyšší súd rozhodujúci na podklade sťažnosti obvineného v rozhodnutí z 10. apríla 2017, sp. zn. 6 Tost 13/2017 a na ktoré je podrobne poukázané aj v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Rovnako tak aj ďalšia materiálna podmienka väzby, ktorou je existencia skutočností odôvodňujúcich dôvodnosť obavy z konania obvineného V. K. uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. je napadnutým uznesením taktiež splnená, pretože aj vo vzťahu k tejto sudca pre prípravné konanie v napadnutom uznesení a jemu predchádzajúcom rozhodnutí a najvyšší súd v citovanom uznesení podrobne poukázali na skutočnosti, ktoré dôvodnosť tejto obavy zakladajú.

Najvyšší súd sa so skutočnosťami týkajúcimi sa materiálnych podmienok väzby a jej pretrvávania u obvineného V. K. aj v súčasnom štádiu trestného stíhania preto v celom rozsahu stotožnil a z tohto dôvodu na ne odkazuje.

Najvyšší súd k sťažnostným námietkam obvineného navyše uvádza, že pokiaľ poukazuje na svoj pravidelný legálny príjem a spoluprácu s orgánmi činným v trestnom konaní ani tieto nie sú výstižné, pretože obvinený nie je vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por., ale z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Správny a zákonný z dôvodov, na ktoré bolo podrobne poukázané už v skôr uvedených rozhodnutiach ako aj v napadnutom uznesení je tiež záver sudcu pre prípravné konanie, že v posudzovanom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu náhradných inštitútov väzby uvedených v § 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uzatvára, že tak, ako už konštatoval vo svojom ostatnom rozhodnutí, hoci väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody obvineného, ide o zabezpečovací inštitút, procesné opatrenie, ktorého účelom je za splnenia zákonných podmienok dočasné zaistenie osoby obvinenej z trestného činu pre potreby trestného konania a obvinený sám svojím konaním a správaním dal príčinu na realizáciu tohto inštitútu Trestného poriadku.

Riadiac sa týmito úvahami Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. júna 2017

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová